

พระธรรมดาเนียล - บทที่หนึ่งร้อยหก

การเปิดเผยการพิพากษา: จาก 9/11 ถึงกฎหมายวันอาทิตย์ – การวิเคราะห์เชิงพยากรณ์

Jeff Pippenger

2024-02-29

การพิพากษาไตสวนของคนเป็นเริ่มขึ้นเมื่อวันที่ 11 กันยายน ค.ศ. 2001

และการพิพากษาบริหารเริ่มขึ้นเมื่อกฎหมายวันอาทิตย์ที่กำลังจะมาถึงมีผลบังคับใช้ ช่วงเวลาแห่งการพิพากษาทั้งสองนั้นเป็นตัวแทนของงานของผู้ส่งสารผู้เตรียมทางไว้สำหรับผู้ส่งสารองค์ที่สามแห่งพันธสัญญาและเอลียาห์องค์ที่สาม

ซึ่งเป็นการสิ้นสุดของผู้ส่งสารเอลียาห์ที่ได้เริ่มต้นขึ้นในประวัติศาสตร์ของพวกมิลเลอไรต์

ในการที่พระคริสต์ทรงทำให้ภารกิจของทูตแห่งพันธสัญญาสำเร็จบริบูรณ์

พระองค์ได้ทรงชำระพระวิหารฝ่ายโลกตามตัวอักษรนั้นสองครั้ง

ซึ่งเป็นแบบเล็งถึงพระกายของพระองค์และพระวิหารฝ่ายจิตวิญญาณของพระองค์

พระวิหารฝ่ายโลกตามตัวอักษรของพระองค์เริ่มต้นจากพลับพลาในถิ่นทุรกันดาร

ต่อมาคือพระวิหารของซาโลมอน

แล้วจึงเป็นพระวิหารที่ได้รับการสร้างขึ้นใหม่หลังจากการเป็นเชลยในบาบิโลนครบเจ็ดสิบปี

และพระวิหารหลังเดิมนั้นเองภายหลังการบูรณะต่อเติมเป็นเวลาสี่สิบหกปีซึ่งเฮโรดได้ดำเนินการไว้

การทรงสถิตฝ่ายกายของพระเจ้าได้ทรงอวยพระพรแก่พลับพลาและพระวิหารของซาโลมอน

แต่ไม่ได้ทรงอวยพระพรแก่พระวิหารซึ่งสร้างขึ้นใหม่ภายหลังการเป็นเชลย ถึงกระนั้น

พระวิหารที่ได้รับการบูรณะนั้นก็ได้รับพระพรโดยการทรงสถิตฝ่ายกายของพระคริสต์

ในประวัติศาสตร์ของพระวิหารที่เฮโรดบูรณะขึ้นใหม่นั้น

พระคริสต์ได้ทรงชำระพระวิหารสองครั้งเพื่อให้คำพยากรณ์ในมาลาคีย์บทที่สามสำเร็จครบถ้วน

ในการชำระพระวิหารครั้งแรก พระคริสต์ทรงระบุว่าพระวิหารเป็นพระนิเวศของพระบิดาของพระองค์

แต่ในการชำระพระวิหารครั้งสุดท้าย พระคริสต์ทรงระบุว่าพระวิหารนั้นเป็นนิเวศของพวกยิว

ในประวัติศาสตร์ของพวกมิลเลอไรต์

พระคริสต์ได้ทรงสถาปนาพระวิหารฝ่ายวิญญาณขึ้นภายในระยะเวลาสี่สิบหกปี ตั้งแต่ ค.ศ. 1798 ถึง ค.ศ.

1844 ในวันที่ 22 ตุลาคม ค.ศ. 1844 เพื่อให้คำพยากรณ์ในพระธรรมมาลาคีย์ บทที่สาม สำเร็จ

พระองค์ได้เสด็จมายังพระวิหารของพระองค์โดยนับพลัน อันเป็นการชำระหญิงพรหมจารีที่โง่เขลาให้หมดไป จากนั้นพระองค์ได้เสด็จมาในฐานะทูตสวรรค์องค์ที่สามเพื่อทรงกระทำการชำระครั้งที่สองและครั้งสุดท้ายให้สำเร็จ แต่เช่นเดียวกับเมื่อเริ่มต้นชนชาติอิสราเอลโบราณ

อิสราเอลสมัยใหม่ก็ขาดความเชื่ออันจำเป็นต่อการทำพระราชกิจนั้นให้เสร็จสิ้น

เมื่อวันที่ 11 กันยายน ค.ศ. 2001 พระคริสต์ได้เสด็จกลับมาเพื่อทรงกระทำการชำระพระวิหารครั้งที่สอง

ซึ่งสำเร็จขึ้นเมื่อหญิงพรหมจารีโง่เขลาถูกชำระออกไป ณ กฎหมายวันอาทิตย์ที่กำลังจะมาถึงในไม่ช้านี้

เมื่อพวกนางตื่นขึ้นสู่ความเป็นจริงว่าพวกนางไม่เข้าใจความรู้ที่เพิ่มพูนขึ้นซึ่งถูกฉายผ่นึกในปี 1989

ความรู้ที่เพิ่มพูนขึ้นนั้นเป็นตัวแทนของข่าวสารฝนปลายฤดู

ซึ่งคือข่าวสารเสียงร้องเวลาเที่ยงคืนเมื่อวางไว้ในบริบทของอุปมาเรื่องหญิงพรหมจารีสิบคน

ข่าวสารแห่งหกข้อสุดท้ายของดาเนียลบทที่สิบเอ็ด ซึ่งถูกฉายผ่นึก ณ วาระอวสานในปี 1989 นั้น

ได้รับการแทนไว้ในข้อสี่สิบสี่ของข้อเหล่านี้ว่าเป็น “ข่าวจากทิศตะวันออกและจากทิศเหนือ”

ข่าวสารแห่งฝนปลายฤดู คือข่าวสารแห่งเสียงร้องยามเที่ยงคืน และเป็นข่าวสารแห่งทิศตะวันออกและทิศเหนือ
ทิศตะวันออกและทิศเหนือเป็นสัญลักษณ์แทนศาสนาอิสลามและสันตะปาปาตามลำดับ
และในฐานะที่เป็นข่าวสาร

ทั้งสองนี้เป็นภาพแทนของข่าวสารที่ลาวดิเซียแอดเวนติสต์ปลอมแปลงขึ้นในช่วงระหว่างวันที่ 11 กันยายน
ค.ศ. 2001 กับกฎหมายวันอาทิตย์ซึ่งกำลังจะมาถึง วันที่ 11 กันยายน ค.ศ. 2001

เป็นภาพแทนของศาสนาอิสลาม (ทิศตะวันออก)

และกฎหมายวันอาทิตย์เป็นภาพแทนของเครื่องหมายของสัตว์ร้าย (ทิศเหนือ)

เตียงมรณะของแอดเวนติสต์แบบเลาดิเซียถูกแสดงไว้ระหว่างหมุดหมายทั้งสองนั้น

ดังที่ถูกทำให้เป็นแบบอย่างโดยการตายของผู้เผยพระวจนะที่ไม่เชื่อฟังซึ่งตายอยู่ระหว่างลาและสิงโต

เตียงมรณะของบรรดาผู้ที่ยอมรับเครื่องหมายของสัตว์ร้ายนั้นถูกแสดงโดย

“ชาวจากทิศตะวันออกและทิศเหนือ” ซึ่งทำให้อ่านาสันตะปาปาเดือดดาล

และเป็นจุดเริ่มต้นของการข่มเหงประชากรของพระเจ้าในวาระสุดท้าย ข่าวสารนั้นเริ่มต้นขึ้น ณ

กฎหมายวันอาทิตย์ซึ่งจะมาถึงในไม่ช้าในสหรัฐอเมริกา

ซึ่งเป็นทั้งสถานที่และเวลาเดียวกันกับที่อิสลามแห่งวิบัติประการที่สามโจมตีอย่างฉับพลัน

การโจมตีที่ไม่คาดคิดนั้นก่อให้เกิดความพินาศของชาติ และทำให้บรรดาประชาชาติโกรธเคือง

จึงเป็นแรงผลักดันทางเศรษฐกิจและการเมืองในการรวบรวมประชาชาติทั้งปวงให้มารวมกันเพื่อต่อต้านอิสลาม

ภายใต้การอุปถัมภ์ของสหภาพสามประการของพญานาค สัตว์ร้าย และผู้พยากรณ์เท็จ

ในประวัติศาสตร์ที่เอลียาห์องค์ที่สามเป็นตัวแทน ข่าวสารซึ่งระบุภัยพิบัติที่สามนั้น แจ้งแก่พญานาค สัตว์ร้าย

และผู้พยากรณ์เท็จว่า ศาสนาอิสลามเป็นเครื่องมือแห่งการพิพากษาที่พระเจ้าทรงใช้เพื่อลงโทษมนุษย์เพราะการ

รณมัสการเครื่องหมายแห่งอำนาจของสันตะปาปา ดังเช่นกรุงโรมทั้งสาม บาบิโลนทั้งสาม เอลียาห์ทั้งสาม

และผู้สื่อข่าวทั้งสามผู้เตรียมทาง

ภัยพิบัติที่สามจึงได้รับการสถาปนาโดยการประยุกต์ใช้ภัยพิบัติทั้งสามในสามชั้น.

และข้าพเจ้าเห็น และได้ยินทูตสวรรค์องค์หนึ่งบินอยู่กลางท้องฟ้า ร้องประกาศด้วยเสียงอันดังว่า วิบัติ วิบัติ

วิบัติ จงมีแก่ชาวแผ่นดินโลก เนื่องด้วยเสียงแตรอื่น ๆ ของทูตสวรรค์ทั้งสามองค์ ซึ่งยังจะเป่าอยู่ต่อไป!

วิวรณ์ 8:13

ซิสเตอร์ไวก์ได้ให้การรับรองหนังสือของสมิธ เรื่อง Daniel and Revelation อย่างลึกซึ้ง

โดยชี้ให้เห็นว่าคริสตจักรเซเวนธ์เดย์แอดเวนติสต์ทุกคนควรมีหนังสือเล่มนี้ไว้ครอบครอง

แม้เธอจะไม่ได้กล่าวไว้ตรงไปตรงมาอย่างที่ข้าพเจ้าเพิ่งเขียน แต่ข้อเท็จจริงนั้นปรากฏอยู่ในการรับรองของเธอ

“องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงเรียกคนงานให้เข้าสู่สนามงานการจำหน่ายสิ่งพิมพ์

เพื่อให้หนังสือซึ่งบรรจุความสว่างแห่งความจริงสำหรับยุคปัจจุบันได้รับการเผยแพร่

ประชาชนในโลกจำเป็นต้องรู้ว่าสัญญาณแห่งกาลเวลากำลังสำเร็จเป็นจริง

จงนำหนังสือที่จะให้ความกระจ่างแก่พวกเขาไปถึงพวกเขา บัดนี้ Daniel and Revelation, The Great Controversy, Patriarchs and Prophets, และ The Desire of Ages ควรออกไปสู่โลก

คำสั่งสอนอันยิ่งใหญ่ที่บรรจุอยู่ใน Daniel and Revelation

ได้รับการอ่านพิจารณาอย่างกระตือรือร้นจากคนเป็นอันมากในออสเตรเลีย

หนังสือเล่มนี้ได้เป็นเครื่องมือในการนำดวงวิญญาณอันมีค่ามากมายให้มาสู่ความรู้ในความจริง

ทุกสิ่งที่สามารถทำได้ควรกระทำเพื่อให้ Thoughts on Daniel and the Revelation แพร่หลายออกไป

ข้าพเจ้าไม่ทราบว่ามีหนังสือเล่มใดอื่นที่จะมาแทนที่หนังสือเล่มนี้ได้

หนังสือเล่มนี้คือพระหัตถ์แห่งความช่วยเหลือของพระเจ้า”

“บรรดาผู้ที่อยู่ในความจริงมาเป็นเวลานานกำลังหลับใหลอยู่ พวกเขาจำเป็นต้องได้รับการชำระให้บริสุทธิ์โดยพระวิญญาณบริสุทธิ์ ข่าวสารของทูตสวรรค์องค์ที่สามจะต้องได้รับการประกาศด้วยเสียงอันดัง ประเด็นสำคัญยังคงอยู่เบื้องหน้าเรา เราไม่มีเวลาที่จะสูญเสียไป ขอพระเจ้าทรงห้ามมิให้เราปล่อยให้เรื่องเล็กน้อยมาดับแสงซึ่งควรถูกประทานแก่โลก”
Manuscript Releases, เล่ม 21, 444.

หนังสือเล่มนั้น ซึ่งบรรดาผู้ที่ปฏิเสธทัศนคติของพวกมิลเลอไรต์เกี่ยวกับ “เครื่องเผาบูชาประจำวัน” ในพระธรรมดาเนียลก็ได้ปฏิเสธด้วย ได้รับการระบุว่า เป็น “พระหัตถ์ช่วยเหลือของพระเจ้า” หากประชากรของพระเจ้าได้รับมอบหมายความรับผิดชอบให้เผยแพร่หนังสือที่กล่าวถึงในการอ้างอิงก่อนหน้านี้ ก็หมายความว่าประชากรของพระเจ้าจำเป็นต้องมีหนังสือเล่มนั้นไว้ในครอบครองด้วย หนังสือเล่มนี้เป็นเป้าหมายหลักของการโจมตีจากบรรดาผู้ที่ส่งเสริมทัศนคติ “ใหม่” เกี่ยวกับ “เครื่องเผาบูชาประจำวัน” ในพระธรรมดาเนียล เพราะเป็นหนังสือที่พวกเขาปรารถนาจะเขียนขึ้นใหม่และขจัดทัศนคติที่ต้องเกี่ยวกับ “เครื่องเผาบูชาประจำวัน” ออกไป

เมื่อซิสเตอร์ไวท์กล่าวถึงผู้นำหลักสองคนในการกบฏเรื่อง “เครื่องเผาบูชาประจำวัน” ในพระธรรมดาเนียล นางมักชี้ให้เห็นว่าพวกเขา (เพรสคอตต์และแดเนียลส์) ไม่มีความสามารถที่จะ “ให้เหตุผลจากเหตุไปสู่ผล” ดูเหมือนว่านักแก้ไขประวัติศาสตร์ของแอ็ดเวนตีสต์ชาวเลาติเซียก็มีปัญหาเช่นเดียวกัน.

บุคคลชั้นนำทั้งหลาย ซึ่งตลอดประวัติศาสตร์แห่งการกบฏตั้งแต่ปี 1888 เป็นต้นมา ในช่วงหนึ่งของประสบการณ์ส่วนตัวของตน ได้ยอมรับคำสอนเท็จเรื่อง “the daily” การกบฏของพวกเขาคือ “ผล” และความเข้าใจผิดเกี่ยวกับ “the daily” คือ “เหตุ” บรรดานักแก้ไขประวัติศาสตร์ฝ่ายแอ็ดเวนตีสต์แบบเลาติเซียชักนำผู้ที่ขาดความรู้ให้เชื่อว่าการกบฏทางประวัติศาสตร์ของแอ็ดเวนตีستها่นั้น แท้จริงแล้วมิได้อยู่ในการกบฏเลย แม้ว่าคำพยานฉบับแก้ไขของพวกเขาจะไม่เคยได้รับการสนับสนุนจากคำพยานของพระคัมภีร์และพระวิญญาณแห่งคำพยากรณ์ก็ตาม เพราะพวกเขาไม่ถือว่า “ผล” นั้นเป็นการกบฏ พวกเขาจึงปิดโอกาสที่จะค้นหา “เหตุ” นั้นเสีย.

ดังนั้นที่ผลิตไป ดังนั้นแอน์ที่บินไป ฉันใด คำสาปแช่งที่ไร้เหตุย่อมไม่มา ฉะนั้น สุภาพ 26:2

ประชากรของพระเจ้าจะต้องตระหนักถึงการกบฏ และเมื่อพวกเขาตระหนักแล้ว พวกเขาจะต้องแสวงหาสาเหตุ จากนั้นพวกเขาจะต้องแก้ไขที่ต้นเหตุ ในข้อความตอนต่อไปนี้ ซิสเตอร์ไวท์กำลังอธิบายเรื่องราวของอาคาณ.

“ข้าพเจ้าได้รับการสำแดงให้เห็นว่า ณ ที่นี้ พระเจ้าทรงแสดงให้เห็นว่าพระองค์ทรงถือว่าความบาปทாம்กลางผู้ที่ประกาศตนว่าเป็นประชากรของพระองค์ผู้รักษาพระบัญญัตินั้นเป็นเช่นไร ผู้ที่พระองค์ทรงให้เกียรติเป็นพิเศษด้วยการได้เห็นการสำแดงอันน่าอัศจรรย์แห่งอุทยานภาพของพระองค์ ดังเช่นอิสราเอลในสมัยโบราณ และถึงกระนั้นก็ยังบังอาจเพิกเฉยต่อคำสั่งอันชัดแจ้งของพระองค์ จะตกอยู่ภายใต้พระพิโรธของพระองค์ พระองค์ทรงประสงค์จะสอนประชากรของพระองค์ว่าการไม่เชื่อฟังและความบาปเป็นสิ่งที่น่ารังเกียจอย่างยิ่งในสายพระเนตรของพระองค์ และไม่ควรถูกมองว่าเป็นเรื่องเล็กน้อย พระองค์ทรงแสดงให้เราเห็นว่า เมื่อพบว่าประชากรของพระองค์อยู่ในบาป พวกเขาควรดำเนินมาตรการอันเด็ดขาดในทันทีเพื่อกำจัดบาปนั้นออกไปจากท่ามกลางตน เพื่อว่าพระพักตร์ที่ทรงไม่พอพระทัยจะมีได้อยู่เหนือพวกเขาทั้งหมด แต่หากบาปของประชาชนถูกละเลยโดยผู้ที่อยู่ในตำแหน่งรับผิดชอบ พระพักตร์ที่ทรงไม่พอพระทัยของพระองค์จะอยู่เหนือคนเหล่านั้น และประชากรของพระเจ้าในฐานะองค์รวมจะต้องรับผิดชอบต่อบาปเหล่านั้น

ในการทรงดำเนนกับประชากรของพระองค์ในอดีต
องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงสำแดงให้เห็นถึงความจำเป็นในการชำระคริสตจักรให้บริสุทธิ์จากความผิดหึงหลาย
คนบาปเพียงคนเดียวอาจแพร่ความผิดออกไปซึ่งจะกีดกันความสว่างของพระเจ้าจากชุมชนทั้งมวล
เมื่อประชากรตระหนักว่าความผิดกำลังปกคลุมเหนือพวกเขา และพวกเขาไม่ทราบสาเหตุ
พวกเขาควรแสวงหาพระเจ้าอย่างเอาจริงเอาจัง ด้วยความถ่อมใจอย่างยิ่งและการถ่อมตนลง จนกว่าความผิด
หึงหลายซึ่งทำให้พระวิญญาณของพระองค์ทรงโหม่นสจะถูกลบสิ้นพบและถูกกำจัดออกไป”

“อดีตซึ่งได้เกิดขึ้นต่อพวกเรา

เพราะเราได้ตักเตือนความผิดหึงหลายที่พระเจ้าได้ทรงสำแดงแก่ข้าพเจ้าว่ามีอยู่จริง
และเสียงร้องกล่าวหาที่ได้ถูกยกขึ้นเรื่องความเข้มงวดและความรุนแรงนั้น เป็นสิ่งที่ไม่ยุติธรรม
พระเจ้าทรงบัญชาให้เราพูด และเราจะไม่นิ่งเฉย

หากความผิดหึงหลายปรากฏชัดท่ามกลางประชากรของพระองค์

และหากผู้รับใช้ของพระเจ้าผ่านพ้นไปโดยไม่ใส่ใจต่อสิ่งเหล่านั้น

แท้จริงแล้วพวกเขาก็เท่ากับคำจูนและให้ความชอบธรรมแก่คนบาป และมีความผิดพอ ๆ กัน

และจะได้รับความไม่พอพระทัยของพระเจ้าอย่างแน่นอนเช่นเดียวกัน

เพราะพวกเขาจะต้องรับผิดชอบต่อบาปของผู้ที่มีความผิด ในภาพนิมิต

ข้าพเจ้าได้รับการชี้ให้เห็นหลายกรณีที่ไม่พอพระทัยของพระเจ้าได้เกิดขึ้น

เนื่องจากการละเลยของผู้รับใช้ของพระองค์ที่จะจัดการกับความผิดและบาปที่มีอยู่ท่ามกลางพวกเขา

ผู้ที่ได้แก้ตัวให้แก่ความผิดเหล่านี้ ได้รับการมองจากประชาชนว่าเป็นผู้มีอภัยอาศัยอ่อนโยนและน่ารักยิ่ง

เพียงเพราะพวกเขาหลีกเลี่ยงที่จะปฏิบัติหน้าที่อันซัดแล้งตามพระคัมภีร์

งานนั้นไม่เป็นที่พอใจแก่ความรู้สึกของพวกเขา ดังนั้นพวกเขาจึงหลีกเลี่ยงมัน” Testimonies, volume
3, 265.

ประวัติของผู้นำที่ได้กบฏภายในแอ๊ดเวนตีสเป็นพยานถึงข้อเท็จจริงที่ว่า

ขั้นตอนประการหนึ่งซึ่งแทบจะเห็นได้เสมอในการกบฏของพวกเขาก็คือ ณ

จุดหนึ่งในประสบการณ์ส่วนตัวของตน พวกเขาได้รับเอาทัศนคติอันเป็นเท็จเกี่ยวกับ “เครื่องบูชาเนื่องนิത്യ”

เข้าไว้ กระนั้นก็ดี หนังสือของสมิธ แม้มิได้มีการดลใจและมีปัญหาบางประการในด้านหลักคำสอน

ก็ยังคงให้ภาพรวมอันยอดเยี่ยมเกี่ยวกับความเข้าใจของผู้บุกเบิกต่อพระธรรมวิวรณ์ บทที่แปดและเก้า

ซึ่งเป็นที่ซึ่งเราเห็นประวัติศาสตร์เชิงพยากรณ์ของแดรทิงก์แรกถูกนำเสนอไว้

เราจะอ้างถึงคำอธิบายของสมิธจากหนังสือของเขา Daniel and Revelation

ขณะที่เราเริ่มพิจารณาการประยุกต์ใช้สามชั้นของวิบัติทั้งสามประการ

ซิสเตอร์ไวท์แจ้งแก่เราว่า วิลเลียม มิลเลอร์ได้รับความสว่างอันยิ่งใหญ่เกี่ยวกับพระธรรมวิวรณ์

แต่ความเข้าใจของเขาในบทที่สิบสาม และบทที่สิบหกถึงสิบแปดนั้นไม่ถูกต้อง เพราะเขายืนอยู่ ณ

จุดได้เปรียบทางประวัติศาสตร์ที่ไม่ถูกต้องเกินกว่าจะมองเห็นได้ว่ามีอำนาจที่ก่อความพินาศอยู่สามประการ

มิใช่สองประการ ความสว่างอันยิ่งใหญ่ของเขาอยู่ในบทที่สองถึงบทที่เก้าของพระธรรมวิวรณ์

“บรรดาผู้เทศนาและประชาชนได้มองว่าพระธรรมวิวรณ์เป็นเรื่องลึกลับและมีความสำคัญน้อยกว่าส่วนอื่น ๆ

ของพระคัมภีร์อันศักดิ์สิทธิ์ แต่ข้าพเจ้าได้เห็นว่าพระธรรมเล่มนี้เป็นการสำแดงที่ประทานไว้เพื่อประโยชน์

เป็นพิเศษแก่ผู้ที่จะมีชีวิตอยู่ในยุคสุดท้าย เพื่อชี้แนะพวกเขาให้รู้ตำแหน่งที่แท้จริงของตนและหน้าที่ของตน

พระเจ้าทรงชี้แนะความคิดของวิลเลียม มิลเลอร์ไปยังคำพยากรณ์ทั้งหลาย

และประทานความกระจ่างอย่างยิ่งแก่เขาเกี่ยวกับพระธรรมวิวรณ์” Early Writings, 231.

มิลเลอร์ได้เสนอความเข้าใจของเขาเกี่ยวกับคริสตจักรทั้งหลาย ตราทั้งหลาย แดรทิงก์ทั้งหลาย และชั้นทั้งหลาย
ดังต่อไปนี้

“คริสตจักรทั้งเจ็ดแห่งเอเชียคือประวัติศาสตร์ของคริสตจักรของพระคริสต์ในรูปแบบทั้งเจ็ดของนาง
ท่ามกลางความอคติและความผันแปรทั้งสิ้นของนาง
ท่ามกลางความรุ่งเรืองและความทุกข์ยากทั้งสิ้นของนาง
ตั้งแต่สมัยของเหล่าอัครทูตเรื่อยมาจนถึงวาระสุดท้ายของโลก ตราทั้งเจ็ดคือประวัติศาสตร์แห่งการกระทำ
ของบรรดาอำนาจและกษัตริย์ทั้งหลายของแผ่นดินโลกที่มีต่อคริสตจักร
และการทรงปกป้องประชากรของพระองค์โดยพระเจ้าในช่วงเวลาเดียวกัน
ตราทั้งเจ็ดคือประวัติศาสตร์แห่งการพิพากษาเจ็ดประการอันจำเพาะและหนักหน่วงซึ่งถูกส่งลงมายังโลก
หรืออาณาจักรโรมัน และชั้นทั้งเจ็ดคือภัยพิบัติสุดท้ายทั้งเจ็ดซึ่งถูกส่งลงมายังโรมแห่งสันตะปาปา
ท่ามกลางสิ่งเหล่านี้ยังมีเหตุการณ์อื่น ๆ อีกมาก ถัดทอประสานอยู่ดูจลลาราศาษา
และเต็มเต็มมหานทีแห่งคำพยากรณ์นั้น จนในที่สุดทั้งสิ้นสิ้นสุดลงพาเราเข้าสู่มหาสมุทรแห่งนิรันดร”

“สำหรับข้าพเจ้า นี่คือเค้าโครงแห่งคำพยากรณ์ของยอห์นในพระธรรมวิวรณ์
และผู้ใดก็ตามที่ปรารถนาจะเข้าใจพระธรรมเล่มนี้ ผู้นั้นจำเป็นต้องมีความรู้ส่วนอื่น ๆ
แห่งพระวจนะของพระเจ้าอย่างถ่องแท้ ภาพเปรียบเทียบและอุปมาอุปไมยที่ใช้ในคำพยากรณ์นี้
มิได้อธิบายไว้ทั้งหมดภายในพระธรรมนั่นเอง แต่จะต้องค้นพบจากบรรดาผู้พยากรณ์ท่านอื่น
และได้รับการอธิบายในพระคัมภีร์ตอนอื่น ๆ ฉะนั้น
จึงเห็นได้ชัดว่าพระเจ้าได้ทรงมุ่งหมายให้มีการศึกษาพระวจนะทั้งหมด
แม้เพื่อจะให้ได้อ่านซึ่งความรู้ที่ชัดเจนในส่วนใดส่วนหนึ่งก็ตาม” William Miller, Miller’s Lectures,
volume 2, lecture 12, 178.

เช่นเดียวกับที่ผู้สื่อสารองค์ที่สาม ผู้ซึ่งเตรียมทางสำหรับทูตแห่งพันธสัญญา
เป็นภาพแทนของประวัติศาสตร์ภายในของการพิพากษาคริสตจักร ตรงกันข้ามกับเอลียาห์องค์ที่สาม
ผู้ซึ่งเป็นภาพแทนของประวัติศาสตร์ภายนอกในการพิพากษาบาบิโลนยุคใหม่ ความเข้าใจของบรรพชนผู้บุก
เบิกเกี่ยวกับคริสตจักรทั้งหลายและตราทั้งหลายก็ได้ระบุคำพยากรณ์ภายใน-ภายนอกเดียวกันนั้นด้วย

“ตราทั้งหลายได้รับการนำเสนอให้เราเห็นในพระธรรมวิวรณ์บทที่ 4, 5, และ 6
ภาพเหตุการณ์ซึ่งปรากฏภายใต้ตราเหล่านี้ถูกนำมาให้เห็นในพระธรรมวิวรณ์บทที่ 6
และข้อแรกของพระธรรมวิวรณ์บทที่ 8 เห็นได้ชัดว่าตราเหล่านี้ครอบคลุมเหตุการณ์ต่าง ๆ
ซึ่งเกี่ยวข้องกับคริสตจักรตั้งแต่การเริ่มต้นของยุคการทรงจัดเตรียมนี้จนถึงการเสด็จมาของพระคริสต์”

“ในขณะที่คริสตจักรทั้งเจ็ดนำเสนอประวัติภายในของคริสตจักรนั้น
ตราทั้งเจ็ดก็นำเหตุการณ์สำคัญยิ่งแห่งประวัติภายนอกของคริสตจักรให้ปรากฏแก่สายตา” Uriah Smith,
The Biblical Institute, 253.

ยูโรยาห์ สมิต

กำลังชี้ให้เห็นความเข้าใจของพวกเขาที่มิลเลอไรต์เกี่ยวกับความสัมพันธ์ภายในและภายนอกของคริสตจักรทั้งหลาย
และเจมส์ ไวท์ก็นำเสนอภาพรวมที่คล้ายกันในแง่ของประวัติศาสตร์คู่ขนาน

“บัดนี้เราได้ติดตามคริสตจักรทั้งหลาย ตราประทับทั้งหลาย และสัตว์ทั้งหลาย หรือสิ่งมีชีวิตทั้งหลาย
ไปจนสุดขอบเขตที่สิ่งเหล่านี้จะสามารถเทียบเคียงกันได้ ในฐานะที่ครอบคลุมช่วงเวลาเดียวกัน
ตราประทับมีจำนวนเจ็ด แต่สัตว์มีเพียงสี่ และ ณ ที่นี้อาจสมควรสังเกตว่า
เมื่อมีการเปิดตราประทับดวงที่หนึ่ง ที่สอง ที่สาม และที่สี่ ก็ได้ยินสัตว์ตัวที่หนึ่ง ที่สอง ที่สาม และที่สี่กล่าวว่า
‘มาและดูเถิด’; แต่เมื่อมีการเปิดตราประทับดวงที่ห้า ที่หก และที่เจ็ด กลับไม่มีเสียงเช่นนั้นได้ยินเลย
ทั้งคริสตจักรสามแห่งสุดท้ายและตราประทับสามดวงสุดท้าย
ก็ไม่ได้เทียบเคียงกัน ในฐานะที่ครอบคลุมช่วงเวลาเดียวกัน
ดังเช่นที่คริสตจักรสี่แห่งแรกและตราประทับสี่ดวงแรกเทียบเคียงกันได้ แต่ดังที่เราได้แสดงแล้วนั้น

คริสต์จักรทั้งหลาย ตราบประทับทั้งหลาย และสัตว์ทั้งหลาย
ย่อมสอดคล้องกันในฐานะที่ครอบคลุมช่วงเวลาเดียวกันเป็นระยะเวลาเกือบ 1800 ปี
จนกระทั่งเรามาถึงเวลาปัจจุบันซึ่งมากกว่าครึ่งศตวรรษเพียงเล็กน้อย” James White, Review and
Herald, February 12, 1857.

เราเพิ่งอ้างถึงผู้บุกเบิกหลักสามท่านแห่งประวัติศาสตร์มิลเลอไรต์
ทั้งสามท่านยึดถือความเข้าใจที่ถูกต้องเกี่ยวกับ “เครื่องบูชาประจำวัน”
และต่างก็ยึดถือภาพรวมของคริสต์จักรทั้งหลาย ตราบทั้งหลาย และแต่ทั้งหลาย
ภายในกรอบแห่งความจริงซึ่งมิลเลอไรต์ได้รับการทรงนำให้เข้าใจและนำเสนอ

“เมื่อมีผู้คนเข้ามาซึ่งจะขยับหมุดหรือเสาต้นหนึ่งต้นได้ออกจากรากฐานที่พระเจ้าทรงสถาปนาไว้โดยพระวิ
ญญานบริสุทธิ์ของพระองค์ จงให้บรรดาผู้สูงอายุซึ่งเป็นผู้บุกเบิกในงานของเรากล่าวอย่างตรงไปตรงมา
และจงให้ผู้ทีสวางกลับไปแล้วกล่าวด้วยเช่นกัน โดยการตีพิมพ์บทความของพวกเขาไว้ในวารสารของเรา
จงรวบรวมลำแสงแห่งความสว่างจากสวรรค์ที่พระเจ้าได้ประทานไว้
ขณะที่พระองค์ทรงนำประชากรของพระองค์ไปทีละขั้นในทางแห่งความจริง
ความจริงนี้จะยืนหยัดผ่านการทดสอบของกาลเวลาและการทดลองได้” Manuscript Release, 760, 10.

เมื่อวันที่ 11 กันยายน ค.ศ. 2001 นุตสวรรค์ผู้ทรงฤทธิ์แห่งวิวรรณ์ บทที่สิบแปด ได้เสด็จลงมาและทรงเริ่มพระราช
ภารกิจในการนำบรรดาผู้ที่จะยอมรับและกินพระก้อนขนมปังซึ่งเพิ่งลงมาจากรากฐาน ให้กลับไปสู่ “วิถีโบราณ”
แห่งเยเรมีย์ บทที่หก

อัลฟาและโอเมกาทรงต้องการผู้ที่เต็มใจต่อสู้พยายามเพื่อจะอยู่ในจำนวนหนึ่งแสนสี่หมื่นสี่พันคน
ให้เห็นว่าสิ่งที่นำพระองค์ลงมาจากรากฐานเมื่อวันที่ 11 สิงหาคม ค.ศ. 1840 นั้น

มิใช่เป็นเพียงการสำเร็จตามคำพยากรณ์เรื่องเวลาเท่านั้น

หากแต่เป็นการสำเร็จตามคำพยากรณ์เรื่องเวลาของวิบัติประการที่สองด้วย

พระองค์ทรงต้องการให้ประชากรของพระองค์ค้นพบวิถีโบราณแห่งประวัติศาสตร์นั้นอีกครั้ง

ซึ่งเป็นที่ยังพระองค์ได้ทรงสถาปนาพระวิหารของพวกมิลเลอไรต์ไว้ภายในสี่สิบหกปี ตั้งแต่ ค.ศ. 1798 ถึง ค.ศ.
1844

ประวัติศาสตร์นั้นได้ถูกปกคลุมไว้ด้วยขยะ และด้วยเหรียญกษาปณ์กับอัญมณีปลอมแปลง

ประวัติศาสตร์นั้นถูกทำให้คลุมเครือโดยข่าวสารรากฐานอันเท็จ ซึ่งถูกสร้างไว้บนทราย มิใช่บนพระศิลานิรันดร์

ประวัติศาสตร์นั้นอยู่ในประวัติของพวกมิลเลอไรต์ เป็นประวัติที่ซึ่ง ดังที่เปโตรพรรณนาไว้ว่า พวกมิลเลอไรต์นั้น

“เมื่อก่อนหาได้เป็นชนชาติไม่ แต่” แล้วจึงได้กลายเป็น “ชนชาติของพระเจ้า”

ผู้ซึ่งได้รับการยกขึ้นและถูกก่อกำขึ้นเป็น “พระนิเวศฝ่ายวิญญาณ เป็นปุโรหิตบริสุทธิ์”

สิงห์แห่งเผ่ายูดาห์ได้เสด็จลงมาเมื่อวันที่ 11 กันยายน ค.ศ. 2001

และทรงนำประชากรของพระองค์ในวาระสุดท้ายเข้าสู่งานชำระ “พระวิหาร”

แห่งประวัติการทรงยกชูพระวิหารของมิลเลอไรต์ขึ้น

งานนั้นได้ถูกทำให้เป็นแบบอย่างไว้โดยคำพยากรณ์บทหนึ่ง

ซึ่งได้พยากรณ์ไว้ว่าพระเจ้าจะทรงยกชายผู้หนึ่งขึ้นมาว่าโยสิยาห์ (ซึ่งหมายความว่า รากฐานของพระเจ้า)

เมื่อโยสิยาห์ได้รับการยกขึ้นตามความสำเร็จครบถ้วนของคำพยากรณ์ของผู้เผยพระวจนะผู้ไม่เชื่อฟัง

เขาได้เริ่มงานซ่อมแซมพระวิหารซึ่งอยู่ในสภาพทรุดโทรม ระหว่างการซ่อมแซมและชำระให้สะอาดนั้น

ได้ค้นพบ “ค้ำสาปแห่งของโมเสส” และเมื่อมีการอ่านสิ่งนั้นต่อหน้าโยสิยาห์

ก็ได้ก่อให้เกิดการปฏิรูปของโยสิยาห์ เราจะกล่าวถึงคำพยากรณ์นั้น โดยเชื่อมโยงกับการค้นพบอีกครั้งของ

“เจ็ดกาลเวลา” ภายหลังจากวันที่ 11 กันยายน ค.ศ. 2001

เราจะเริ่มการศึกษานั้นในบทความถัดไป

“ตราบเทาที่ผู้ซึ่งปฏิญาณตนว่าเชื่อความจริงยังคงรับใช้ซาตาน
เงาอันชั่วช้าจากนรกของมันจะบดบังทัศนคติของเขาที่มีต่อพระเจ้าและสวรรค์
พวกเขาจะเป็นเหมือนผู้ที่ได้สูญเสียความรักครั้งแรกไปแล้ว
พวกเขาไม่อาจมองเห็นความจริงแห่งนิรันดร์ได้
สิ่งซึ่งพระเจ้าได้ทรงจัดเตรียมไว้สำหรับเรานั้นถูกพรรณนาไว้ในเศคาริยาห์ บทที่ 3 และ 4 และ 4:12-14
ว่า ‘ข้าพเจ้าจึงตอบอีกและทูลเขาว่า กิ่งมะกอกสองกิ่งนี้คืออะไร ซึ่งผ่านท่อทองคำสองท่อน
เทน้ำมันสีทองออกจากตนเอง? เขาจึงตอบข้าพเจ้าและกล่าวว่า เจ้าไม่รู้หรือว่าสิ่งเหล่านี้คืออะไร?
และข้าพเจ้าทูลว่า ไม่ทราบขอรับ เจ้านายของข้าพเจ้า แล้วท่านจึงกล่าวว่า
สิ่งเหล่านี้คือผู้ที่ได้รับการเจิมสองคน ผู้ยืนอยู่ข้างองค์พระผู้เป็นเจ้าแห่งแผ่นดินโลกทั้งสิ้น”

“องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงเปี่ยมด้วยทรัพย์ากรทั้งปวง พระองค์มิได้ขาดแคลนสิ่งอำนวยความสะดวกใด ๆ เลย
เพราะความขาดความเชื่อของเรา ความเป็นฝ่ายโลกของเรา วาจาอันตื้นเขินของเรา ความไม่เชื่อของเรา
ซึ่งสำแดงออกในการสนทนาของเรานั้นเอง เงามืดจึงก่อตัวขึ้นรอบตัวเรา พระคริสต์มิได้ทรงถูกสำแดงออก
ทั้งในถ้อยคำหรือในลักษณะนิสัยว่าเป็นผู้ทรงงดงามพร้อมสรรพโดยสิ้นเชิง และประเสริฐยิ่งกว่าหมื่นคน
เมื่อจิตวิญญาณพอใจที่จะยกตนขึ้นสู่ความอนิจจังไร้สาระ
พระวิญญาณขององค์พระผู้เป็นเจ้าก็อาจทรงกระทำสิ่งใดเพื่อจิตวิญญาณนั้นได้น้อยมาก
สายตาอันสิ้นของเราเห็นแต่เงา แต่ไม่อาจมองเห็นพระสิริที่อยู่เบื้องพ้นไป
ทูตสวรรค์ทั้งหลายกำลังยึดกุมลมทั้งสี่ไว้ ซึ่งถูกแทนภาพว่าเป็นม้าที่กำลังเดือดดาล
พยายามจะหลุดพ้นและพุ่งทะยานไปเหนือพื้นพิภพทั่วทั้งโลก
นำความพินาศและความตายไปตามทางของมัน”

“เราจะหลับใหลอยู่ ณ ชายขอบของโลกนิรันดร์นั้นหรือ? เราจะเฉื่อยชา เย็นชา และไร้ชีวิตหรือ? โอ
ขอให้เราได้มีพระวิญญาณและลมปราณของพระเจ้าในคริสตจักรทั้งหลายของเรา
ทรงระบายเข้าสู่ประชากรของพระองค์ เพื่อเขาทั้งหลายจะได้ยืนขึ้นบนเท้าของตนและมีชีวิต
เราจำเป็นต้องเห็นว่าหนทางนั้นคับแคบ และประตูก็แคบนัก แต่เมื่อเราผ่านประตูแคบนั้นเข้าไปแล้ว
ความกว้างขวางของมันก็ไร้ขอบเขต” Manuscript Releases, volume 20, 216, 217.